

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	1516216858
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1516216858.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Bytový podnik Petržalka s.r.o., Bratislava, Haanova 10, IČO: 36 821 012, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Drvárom, Bratislava, Belinského 16, proti žalovanej J. Z., narodenej XX. J. XXXX, P., R. X, zastúpenej advokátkou Mgr. Janou Hoksovou, Volkovce, J. Kalinčiaka 13, o zaplatenie 1.065,03 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V, v súčasnosti Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-6C/209/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2020 sp. zn. 8Co/122/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V, v súčasnosti Mestský súd Bratislava IV, (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. januára 2019 č. k. 6C/209/2016-100 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 909,03 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 393,83 eura od 19.06.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 422,98 eura od 17.06.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 92,22 eura od 19.06.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15% zo sumy 224,64 eura od 19.06.2014 do 08.09.2015 a úrok z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 224,64 eura od 17.06.2015 do 03.12.2015, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 70 %. Výsledky vykonaného dokazovania po právnej stránke posúdil podľa § 10 ods. 1, ods. 6, § 7b ods. 5, § 8a ods. 2, § 14 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 182/1993Z.z. a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba čiastočne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná ako vlastníčka bytu č. XX na X. poschodí bytového domu na R.N. X v P., ako vyplýva z vyúčtovaní služieb spojených s užívaním tohto bytu za rok 2013, 2014, 2015, mala nedoplatok. Zvýšenie platby do Fondu opráv bolo schválené na schôdzi vlastníkov konanej 27. júna 2011, čo potvrdilo aj písomné hlasovanie vlastníkov o súhlase s uzatvorením úverovej zmluvy z 28. septembra 2011, kde v bode IV Zápisnice o písomnom hlasovaní schválili vlastníci navýšenie mesačných platieb do fondu opráv na min. výšku 0,93 eur/m2/mesiac. I keď

žalovaná považovala za neoprávnené navýšenie platieb do Fondu opráv, a hlasovanie za ničotné, dospel k záveru, že ak žalovaná a iný prehlasovaný vlastník sa neobrátili na súd žalobou v prekluzívnej lehote, jej právo namietat výšku preddavkov do Fondu opráv zaniklo. Prisvedčil v tomto smere žalobcovi, keďže všetci spoluvlastníci rešpektovali sumu do Fondu tak ako bola uvádzaná v ročných vyúčtovaniach. Odpočítal tak z vyúčtovania za rok 2013 sumu 156 eur účtovanú za odmenu advokáta, súdne a exekučné trovy, nakoľko tento náklad považoval za nedôvodný, keďže žalovanej takáto povinnosť z ničoho nevyplyvala. Nedoplatok vyúčtovania za rok 2013 tak vyčíslil na sumu 393,83 eura. Za rok 2014 by mala doplatiť žalovaná 493,25 eura, avšak žalobca si uplatnil iba sumu 422,98 eura. Za rok 2015 mala doplatiť sumu 92,22 eura. Tieto sumy mal zrejme z jednotlivých vyúčtovaní po odpočítaní neprávom účtovaných položiek za advokáta a exekučné služby, v ktorej časti bola aj žaloba zamietnutá. Zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) podľa procesného úspechu.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. apríla 2020 sp. zn. 8Co/122/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil. Rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Uviedol, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie; na posúdenie spornej výšky nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2013-2015; v dostatočne potrebnom rozsahu z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaná bránila proti podanej žalobe, jeho skutkové zistenia mali oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli, ich zhodnotením v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (§ 191 CSP) dospel k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (§ 10 ods. 1, ods. 6, 7b ods. 5, § 8a ods. 2, § 14), ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k záveru o vzniku nároku žalobcu na zaplatenie časti žalovanej istiny aj riadne vysvetlil, a to aj so zreteľom na právne a skutkovo relevantné námietky strán súvisiace s predmetom konania.

2.2. Odvolací súd nezistil v súvislosti s námietkou žalovanej týkajúcej sa nesprávneho hodnotenia dôkazov v postupe súdu prvej inštancie žiadnu takú vadu či pochybenie, ktoré by mohli mať za následok nesprávnosť či predčasnosť jeho skutkových záverov. Súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci, logicky vysvetlil postup, na základe ktorého dospel z vykonaných dôkazov k svojim skutkovým záverom a odvolací súd nezistil, že by považoval za zistené niečo, čo sa v spise nenachádzalo, resp. že by opomenul niečo podstatné, čo z obsahu spisu vyplývalo, alebo že by v jeho úvahách existovali logické rozpory. Len odlišný názor žalovanej na hodnotenie listinných dôkazov nie je, s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, spôsobilý spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplyva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z § 220 ods. 2 CSP. Do obsahu základného práva strany podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane práv a ľudských slobôd, nepatrí právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

2.3. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca svoj nárok náležite dôkazne podložil listinnými dokladmi, hodnovernosť ktorých žalovaná relevantným spôsobom nespochybnila. Správne sa vysporiadal aj s procesnou obranou žalovanej, že pokiaľ sa nedovolala v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote neplatnosti rozhodnutia vlastníkov o navýšení Fondu opráv, nemôže jej námietka neplatnosti hlasovania v tomto konaní obstať. Vlastníci prijali rozhodnutie o navýšení Fondu opráv na podklade zápisnice zo schôdze zo dňa 27. júna 2011, a to písomným hlasovaním dňa 27. septembra 2011, v ktorom odsúhlasili navýšenie platieb do Fondu opráv, o čom svedčí zápisnica zo dňa 28. septembra 2011. Žalovaná preto nedôvodne namietala, že nebolo prijaté žiadne rozhodnutie o navýšení príspevkov do Fondu, a preto nemohla žalobu o neplatnosť hlasovania podať. Formálny nedostatok

(absencia podpisu 3. overovateľa na hlasovacom lístku) nespôsobuje absolútnu neplatnosť prijatého rozhodnutia. Súd prvej inštancie na obranu žalovanej primerane reagoval, stručne uviedol, ako ju posúdil, a preto nie je opodstatnená námietka žalovanej, že súd prvej inštancie sa s jej obranou dostatočne nevysporiadal.

2.4. Odvolací súd uzavrel, že žalovaná neuviedla žiadne také námietky, že by súd prvej inštancie nepoužil správny právny predpis, nesprávne interpretoval príslušné ustanovenia zákona o vlastníctve bytov, alebo že by z ustáleného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovanou uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, vrátane súvisiaceho; odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého; výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná „v zmysle ustanovení § 421 CSP a to: odklon od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, či napadnuté rozhodnutie naozaj záviselo od vyriešenia právnej otázky, (i) pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. písm. a/), Podľa preskúmanej judikatúry, problematika, na ktorú sa žalovaná odvolávala nielen v rámci pojednávania pred súdom 1. Stupňa, ale aj v podanom odvolaní, t.j. či možno považovať „samozvané navýšenie do fondu opráv zo strany žalobcu“ za platný právny úkon, keďže nespĺňalo podmienky stanovené zákonom a čo v tomto posúdení ide o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť. Ako aj závisí od vyriešenia právnej otázky (ii) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. písm. b/).“

3.1. Uviedla, že už bolo argumentované počas konania, či už v rámci pojednávania súdu prvej inštancie alebo súdu odvolacieho, že zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 27. júna 2011, uznesenie o navýšení Fondu opráv neobsahuje. Jednalo sa len o doplnenie bodu 2. zápisnice, v rámci ktorého došlo len k odsúhlaseniu samotného doplnenia ako takého. Zápisnica a jej jednotlivé časti nedisponujú v žiadnych svojich bodoch informáciou, na základe ktorej by vlastníci bytov na základe uznesenia odsúhlasili navýšenie Fondu opráv. Preto naďalej má žalovaná za to, že tento úkon neobsahuje dostatočnú mieru určitosti, na základe ktorej by bolo markantné, že k navýšeniu Fondu opráv skutočne došlo. Poukázala na právny názor vyplývajúci z českej judikatúry, „a síce Rozsudok Krajského súdu v Hradci Králové, sp. zn. : 19Co 64/2004 zo dňa : 20.04.2004 - ohľadne neurčitosti rozhodnutia vlastníkov jednotiek , cit. : “I na rozhodování shromáždění jako nejvyššího orgánu společenství vlastníků jednotek je třeba klást tytéž nároky, které klade občanský zákoník na právní úkony. K platnosti takového rozhodnutí je tedy (mimo jiné) třeba, aby bylo určité a srozumitelné.” Ani súd prvej inštancie, ani súd vyššej inštancie nemali záujem preskúmať platnosť a neplatnosť prijatia navýšenie FO v zmysle § 39 OZ, ako aj to, že uvedený úkon nespĺňal zákonné podmienky jeho prijatia a teda sa odklonili od ustálenej súdnej praxe, s poukazom aj na vyššie uvedené a prijaté rozhodnutie českej judikatúry.

3.2. Za závažnú právnu otázku na posúdenie považovala aj tú skutočnosť, „čo mala žalovaná napadnúť v stanovenej 3 - mesačnej lehote, inak sa jej právo prekludovalo, keď nebolo prijaté určité a zrozumiteľné uznesenie o navýšení FO na schôdzi vlastníkov dňa 27.6.2011 / rozhodlo sa len o doplní programu rokovania/, v zápisnici sa konštatuje, že schôdza nie je uznášaniaschopná..... a či vôbec postupom žalobcu nedochádza k protiprávnym konaniam a bezdôvodnému obohacovaniu.....

3.3. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 449 ods. 1 CSP rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil k ďalšiemu konaniu.

4. K dovolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušnosť sa neprihliada. Žalovaná istina v predmetnej veci neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, preto strana žalovanej nemá legálnu možnosť podať dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP, podľa jeho názoru je dovolanie neprípustné. Poukázal na to, že žalovaná si dlhodobo neplní povinnosti vyplývajúcej jej zo zmluvy o výkone správy a neuhrádza riadne platby za služby.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427

ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namieste je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na oprávnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

11. Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

12. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

13. Dovolateľka prípustnosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku odôvodnila s poukazom na obsah § 421 ods. 1 písm. a), b) CSP.

14. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Pokiaľ dovolateľ odôvodňoval prípustnosť svojho dovolania s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) CSP, tvrdiac, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolací súd uvádza.

15.1. Dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „ústavný súd“) zo 14. apríla 2022 sp. zn. I. ÚS 215/2022- 15, ktorý uviedol, že :... „k odmietnutiu dovolania pre nesplnenie náležitostí zadefinovania dôvodu prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku ústavný súd považuje za potrebné dodať, že aj keď jeho súčasná judikatúra uprednostňuje materiálny prístup k vymedzeniu dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu (I. ÚS 336/2019, IV. ÚS 479/2021), dovolací súd si bez náležitého vymedzenia právnej otázky dovolateľom nemôže túto otázku vyabstrahovať z dovolania sám (II. ÚS 291/2021). Ústavne konformné riešenie vyžaduje, „aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť...“ Sťažovateľ, resp. jeho advokát „preto musí pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie namietaného nesprávneho právneho posúdenia spornej právnej otázky.“ (I. ÚS 115/2020).“

15.2. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15.3. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktoré zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej dovolací súd už určitú právnu otázku vyriešil, rozhodovanie jeho senátov sa ustálilo na zvolenom riešení tejto otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

15.4. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu, ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe, a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio). Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na prijatie záveru, či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu.

15.5. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka, i keď uviedla v dovolaní rozhodnutie krajského súdu Českej republiky, nevymedzila zrozumiteľným spôsobom právnu otázku, ktorá bolo v konaní riešená a od riešenia ktorej by sa odvolací súd prípadne pri svojom rozhodnutí odklonil. Odvolací súd prijal v tomto konkrétnom spore záver, že žalobca svoj nárok náležite dôkazne podložil listinnými dokladmi, hodnovernosť ktorých žalovaná relevantným spôsobom nespochybnila. Správne sa vysporiadal aj s procesnou obranou žalovanej, že pokiaľ sa nedovolala v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote neplatnosti rozhodnutia vlastníkov o navýšení Fondu opráv, nemôže jej námietka neplatnosti hlasovania v tomto konaní obstať. Vlastníci prijali rozhodnutie o navýšení Fondu opráv na podklade zápisnice zo schôdze zo dňa 27. júna 2011, a to písomným hlasovaním dňa 27. septembra 2011, v ktorom odsúhlasili navýšenie platieb do Fondu opráv, o čom svedčí zápisnica zo dňa 28. septembra 2011. Žalovaná preto nedôvodne namietala, že nebolo prijaté žiadne rozhodnutie o navýšení príspevkov do Fondu, a preto nemohla žalobu o neplatnosť hlasovania podať. Formálny nedostatok (absencia podpisu 3. overovateľa na hlasovacom lístku) nespôsobuje absolútnu neplatnosť prijatého rozhodnutia.

15.6. Dovolací súd konštantne uvádza, že sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní neoznačí zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, pri prijatí záveru o dôvodnosti žaloby, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach o tom, ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie dovolacieho súdu mal dovolateľ

konkrétne na mysli pričom označenie rozhodnutia krajského súdu Českej republiky nespĺňa kritéria ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a preto nie je spôsobilé k založeniu prípustnosti dovolania ako nevyhnutnej podmienky na vecné prejednanie dovolania.

16. Ak dovolateľka v ďalšom mala za to, že : „ podľa preskúmanej judikatúry, problematika, na ktorú sa žalovaná odvolávala nielen v rámci pojednávania pred súdom 1. Stupňa, ale aj v podanom odvolaní, t.j. či možno považovať „samozvané navýšenie do fondu opráv zo strany žalobcu“ za platný právny úkon, keďže nespĺňalo podmienky stanovené zákonom a čo v tomto posúdení ide o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť. Ako aj závisí od vyriešenia právnej otázky (ii) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. písm. b/).“, dovolací súd dospel k záveru, že právna otázka platnosti alebo neplatnosti (relatívnej či absolútnej) právneho úkonu je riešená v mnohých rozhodnutiach dovolacieho súdu, vždy s prihliadnutím ku konkrétnymi skutkovým okolnostiam, tak ako to bolo i v danom prípade a preto tak ako bola vymedzená dovolateľkou nespĺňa atribúty uvedené v § 432 ods. 1 CSP.

16.1. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP má určujúci význam vymedzenie právnej otázky, ktorá bola riešená odvolacím súdom, avšak v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16.2. Rozhodnutiu všeobecného súdu (vo veci samej) v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza činnosť, v rámci ktorej rieši celý rad otázok, ktoré majú rôzny význam pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Vzhľadom na dovoláciu argumentáciu žalovanej treba zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie „ďalšie odvolanie“. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako ďalší „odvolací súd“, ktorý by mohol a mal podrobiť posúdeniu všetko, čím sa zaoberal súd prvej a druhej inštancie. Z povahy dovolania a dovolacieho konania vyplýva, že najvyšší súd nemôže posudzovať všetky procesnoprávne a hmotnoprávne otázky, ktoré pred ním riešili tieto súdy (inak by sa stieral rozdiel medzi prvoinštančným, odvolacím a dovolacím konaním).

16.3. Ak by dovolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu nevymedzenej právnej otázky, od ktorej sa mal odkloniť odvolací súd, resp. ktorá nebola v jeho rozhodovacej praxi riešená (čo sa v mnohých prípadoch logicky vylučuje) jeho rozhodnutie by mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priečiacemu sa nielen (konceptii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

17. K námietke uvedenej žalobcom v jeho vyjadrení k dovolaniu o neprípustnosti dovolania, vzhľadom na majetkový cenzus, dovolací súd udáva, že podľa § 422 ods. 1 písm. b), ods. 2 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušnosť sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. Dovolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2021, sp. zn. 1VCdo/5/2019, v ktorom zadefinoval zmluvu o výkone správy ako zmluvu spotrebiteľskú. Suma minimálnej mzdy za rok 2016 bola ustanovená vo výške 405 eur.

18. Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľky nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalovanej nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

19. Dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. c), f) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

20. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.